

N:o 3.

Ank. till Riks. kansli den 29 jan. 1903, kl. 3. e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen.

Genom proposition, n:o 13, af den 31 december nästlidet år, hvilken blifvit af båda kamrarna till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag,*innefattande ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen.*

Med ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen förordnas som följer:

Konsistorium äge, där sådant af omständigheterna föranledes, förordna, att, i stället för föreskrifna ottesångsgudstjänster i städerna, andra offentliga andaktsstunder skola å lämplig tid och plats hållas. Hvad nu är sagdt gälle dock ej beträffande ottesångsgudstjänster å adventssöndagen, juldagen, nyårsdagen, långfredagen, påskdagen, pingstdagen och bönedagarne.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1904; och varda genom densamma upphäfdade alla de särskilda stadganden, som meddelats angående ottesångsgudstjänsters indragande och utbytande mot andra andaktsstunder.

Af det vid propositionen fogade statsrådsprotokoll för den 31 oktober 1902 framgår, att förevarande proposition är föranledd af kyrkomötets skrifvelse den 11 oktober 1898, hvori kyrkomötet anhållit om beredande af rättighet för konsistorierna, att, där sådant af omständigheterna föranledes, förordna, att i stället för föreskrifna ottesångar i kyrkan andra offentliga gudstjänster eller andaktsstunder skola å lämplig tid och plats hållas, dock att ingen ändring måtte ske i föreskriften om ottesångar på adventssöndagen, första och annandag jul, nyårsdagen, långfredagen, första och annandag påsk, första och annandag pingst samt bönedagar. I afseende å de närmare bestämmelserna afviker emellertid det i propositionen innefattade lagförslaget såtillvida från hvad kyrkomötet föreslagit, som enligt berörda lagförslag ottesångs hållande å annandagarna icke skulle vara ovillkorligen föreskrifvet.

Utskottet har mot nämnda lagförslag icke funnit något att erinra och hemställer alltså,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen
bifallas.

Stockholm den 29 januari 1903.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.

Här skulle antecknas, att herrar *Leman* och *Sörensson* icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.
